

Податкова консультація

Про порядок оподаткування ПДВ

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо практичного застосування пунктів 44 та 45 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу (далі – Кодекс), та, керуючись статтею 52 Кодексу, повідомляє.

Відповідно до пункту 44 підрозділу 2 розділу XX Кодексу тимчасово, до 1 січня 2019 року, платники податку, які здійснюють постачання (у тому числі оптове), передачу, розподіл електричної та/або теплової енергії, постачання вугілля та/або продуктів його збагачення товарних позицій 2701, 2702, 2703 00 00 00, 2704 00 згідно з УКТ ЗЕД, визначають дату виникнення податкових зобов'язань та податкового кредиту за касовим методом.

Касовий метод визначення податкових зобов'язань та податкового кредиту відповідно до пункту 44 підрозділу 2 розділу XX Кодексу поширюється на операції, за якими дата виникнення першої з подій, визначених у пункті 187.1 статті 187 та пункті 198.2 статті 198 Кодексу, припадає на звітні (податкові) періоди до 1 січня 2019 року.

Касовий метод для цілей оподаткування ПДВ відповідно до підпункту 14.1.266 пункту 14.1 статті 14 Кодексу - це метод податкового обліку, за яким дата виникнення податкових зобов'язань визначається як дата зарахування (отримання) коштів на банківський рахунок (у касу) платника податку або дата отримання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) ним товарів (послуг), а дата виникнення права на податковий кредит визначається як дата списання коштів з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку або дата надання інших видів компенсацій вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) йому товарів (послуг).

Відповідно до пункту 187.1 статті 187 Кодексу датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку;

б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

Згідно із пунктом 198.2 статті 198 Кодексу датою віднесення сум податку до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше:

дата списання коштів з банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг;

дата отримання платником податку товарів/послуг.

Пунктом 198.3 статті 198 Кодексу визначено, що податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 ПКУ, протягом такого звітного періоду у зв'язку з:

придбанням або виготовленням товарів та наданням послуг;

придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи);

ввезенням товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах провадження господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

З метою застосування підпункту 14.1.266 пункту 14.1 статті 14 Кодексу іншими видами компенсації вартості поставлених (або тих, що підлягають поставці) товарів (послуг) вважається компенсація вартості таких товарів (послуг) будь-яким способом, відмінним від оплати грошовими коштами.

За інформацією, наданою у зверненні, за отримані від постачальника товари / послуги розраховується третя юридична особа за договором поруки.

Відповідно до глави 49 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) порука є видом забезпечення виконання зобов'язання, що полягає у добровільному взятті поручителем на себе зобов'язань солідарного боржника, якщо договором поруки не встановлено додаткову відповідальність поручителя.

Відповідно до статті 553 ЦКУ за договором поруки поручитель поручається перед кредитором боржника за виконання ним свого обов'язку. Поручитель відповідає перед кредитором за порушення зобов'язання боржником. Порукою може забезпечуватися виконання зобов'язання частково або у повному обсязі.

Враховуючи вищезазначене, у даному випадку постачальник на дату виникнення першої події відповідно до пункту 187.1 статті 187 розділу V ПКУ зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання з ПДВ, виходячи із бази оподаткування ПДВ, визначеної згідно з пунктом 188.1 статті 188

розділу V ПКУ, та скласти податкову накладну і зареєструвати її в ЄРПН на отримувача.

При цьому, оскільки оплата за отримані від постачальника послуги не буде здійснюватися безпосередньо отримувачем, тобто послуги будуть надані постачальником отримувачу на безоплатній основі, то сума ПДВ, зазначена у такій податковій накладній, зареєстрованій в ЄРПН, підлягає включенню до складу податкового кредиту отримувача з одночасним нарахуванням отримувачем податкових зобов'язань з ПДВ за правилами, визначеними пунктом 198.5 статті 198 розділу V ПКУ.

Крім того, виходячи з вищевикладеного зауважуємо, що надання будь-яких висновків щодо кожного конкретного випадку виникнення податкових взаємовідносин, у тому числі й тих, про які йдеться у зверненні, можливе за результатами аналізу документів та матеріалів, що дозволять ідентифікувати предмет запиту.

Поряд з цим повідомляємо, що індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (пункт 52.2 статті 52 розділу II ПКУ).